

T.C.
TÜRKİYE İNSAN HAKLARI VE EŞİTLİK KURUMU
1.DAİRE KARARI

Başvuru Numarası	: 2024/21
Toplantı Tarihi/Sayısı	: 22.8.2024/44
Karar Numarası	: 2024/802
Başvuran	: N. Ç.
Başvuran Vekili	: -
Adres	: -
Muhatap Kurum/Kişi	: 1- Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü 2- Manavgat S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü
Muhatap Adres	: -

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuranın; ziyaret süresinin yeterli olmadığı ve ziyaretçi sayısının dört kişi ile sınırlandırıldığı, görüşlerde aileleriyle aynı bankta oturamadıkları, barındırıldıkları Kurumda kameraların bulunduğu, ailesinin ikamet ettiği yere yakın bir ceza infaz kurumuna nakil taleplerinin reddedildiği iddialarına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle;

- Ailesinin uzak şehirde ikamet ettiğini, ekonomik nedenlerden dolayı kapalı görüşe bir yıldır çıkamadığını, açık görüşe ise birkaç kez çıkabildiğini ve bu görüşün 45 dakika ile sınırlı olduğunu,
- Ziyaretçi sayısının dört kişiyle sınırlandırıldığını, görüşlerde ailesiyle aynı bankta oturmadığını,
- Kaldıkları koğuşun güvenlik gerekçe gösterilerek kameralarla izlendiğini,
- Sekiz yıldır ailesinin ikamet ettiği yere yakın bir ceza infaz kurumuna nakil talebinde bulunduğunu ancak kapasite doluluğu nedeniyle taleplerinin reddedildiğini iddia etmektedir.

3. Muhatap Manavgat S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünden alınan yazılı görüşte özetle;

- Kurumda elektronik güvenlik sisteminin bulunduğu, mahpusların bir araya geldiği ortak yaşam alanlarında ve havalandırma bahçelerinde kamera sisteminin mevcut olduğu, mahpusların kendi yaşam alanları olan banyo, tuvalet ve yatak odalarını izleyen bir kameranın mevcut olmadığı,

b. Başvuranın Kuruma nakil geldiği 30/11/2022 tarihinden bu yana Kurumda yapılan kapalı görüşlerden faydalanmadığı; 5/12/2022, 6/3/2023, 1/5/2023, 30/6/2023 ve 25/12/2023 tarihlerinde ise açık görüşlerden faydalandığı,

c. İdare ve Gözlem Kurulunun 27/10/2022 tarihli kararına istinaden açık ve kapalı görüşlerin 45 dakika olarak uygulandığı, görüş salonunda bulunan masaların maddi temasa imkan verecek şekilde yerleştirildiği, Kurum İç Yönergesi uyarınca her mahpusun en fazla dört ziyaretçisi ile görüşme yapabildiği,

ç. Başvuranın Kurumda bulunduğu süre içerisinde 10 nakil başvurusunda bulunduğu, nakil taleplerinin Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü tarafından kapasite ve doluluk nedeni ile

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

uygun görülmediği belirtilmiştir.

4. Muhatap Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünden alınan yazılı görüşte özetle;

a. Mahpusların kendi istekleri ile buldukları kurumdan başka kuruma nakledilebilmeleri için 29/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un "*Kendi istekleri ile nakil*" başlıklı 54'üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde; "*İstekte bulunulan kurumda yer, kapsama gücü ve sınıfının uygun bulunması ve tutukevi olmaması*" ifadesine yer verildiği, nakil talepleri incelenirken kurumun kapasitesi, güvenliği ve hangi suç türüne ait odaların bulunduğu, talepte bulunanın hasım olarak bildirdiği bir kişinin talep ettiği kurumda bulunup bulunmadığı gibi hususlar göz önünde bulundurulduğundan her talebin uygun görülmediği,

b. Ceza infaz kurumlarında bulunan mahpusların; hastalık, disiplin, güvenlik, özellikle toplu nakiller ve tutukluların mahkeme nedeniyle yapılan nakilleri sonucu, ceza infaz kurumu mevcudunun günaşırı değiştiği, mahpusların nakil taleplerine ilişkin yapılan işlemlerin ırk, dil, din, mezhep, milliyet, renk, cinsiyet, doğum, felsefi inanç, millî veya sosyal köken, siyasî veya diğer fikir yahut düşünceleri ile ekonomik güçleri ve diğer toplumsal konumları yönünden ayırım yapılmaksızın ve hiç kimseye ayrıcalık tanınmaksızın uygulandığı,

c. 5275 sayılı Kanun'un 54'üncü maddesi ile 5/6/2015 tarihli ve 167 No.lu Genelge'nin 15'inci maddesinin ilgili fıkraları gereğince, farklı bir ceza infaz kurumuna nakil gitmek isteyen mahpusların gitmek istedikleri kurumlardan durumlarına uygun en az üç yeri ve nakil giderlerini peşin olarak ödemeyi kabul ettiklerini belirtir şekilde yazmış oldukları dilekçelerini, ceza infaz kurumu idaresi aracılığıyla Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğüne göndermeleri gerektiği, başvuranın son nakil talebinin kapasitenin dolu olması nedeniyle uygun görülmediği, bununla birlikte, her ay isteğe bağlı nakillerin açıldığının tüm Cumhuriyet Başsavcılıklarına bildirildiği, başvuranın sonraki nakil dönemlerinde konumuna uygun en az üç yeri belirtir dilekçesi ile nakil talebinde bulunması halinde talebinin mevzuat çerçevesinde değerlendirileceği belirtilmiştir.

5. Muhatapların yazılı görüşüne karşı başvuran tarafından sunulan yazılı görüşte özetle;

a. Tutulduğu koğuştaki kameraların bulunduğu,

b. Banyo ve tuvalet bölümlerinin iç içe olması nedeniyle uzun süre banyoda kalamadığı, bir kameranın banyo ve tuvaletin dış kapısını gördüğü, herhangi bir dalgınlık veya unutkanlık halinde mahremiyetin ortadan kalkacağı,

c. Görüşlerde konuşmaların dinlenerek özel hayata saygı gösterilmediği, ailesi ile karşılıklı oturdukları ancak yan yana oturamadıkları ve onlara sarılamadıkları,

ç. Ailesinin uzak bir ilde ikamet ettiği, her ay açık görüşe gelme imkânının olmadığı, görüşe gelmeleri halinde ise verilen 45 dakikalık sürenin yeterli olmadığı, ziyaretçi sayısının dört kişi ile sınırlandırıldığı, bu sebeplerden ötürü kendisinin ve ailesinin maddi-manevi anlamda zorlandıkları belirtilmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

6. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın "*Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı*" başlıklı 17'nci maddesinin ilgili bölümü şöyledir:

"Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir. Tıbbi zorunluluklar ve kanunda yazılı haller dışında, kişinin vücut bütünlüğüne dokunulamaz; rızası olmadan bilimsel ve tıbbi deneylere tabi tutulamaz. Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tabi tutulamaz. (...)"

7. Anayasa'nın "*Özel hayatın gizliliği*" başlıklı 20'nci maddesinin ilgili bölümü şöyledir:

"Herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. Özel hayatın

ve aile hayatının gizliliğine dokunulamaz. (...)"

8. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "Kurumun görevleri" başlıklı 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (1) bendinde; "İşkenceye ve Diğer Zalimane, Gayriinsanî veya Küçültücü Muamele veya Cezaya Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesine Ek İhtiyari Protokol (OPCAT) hükümleri çerçevesinde ulusal önleme mekanizması olarak görev yapmak.", (i) bendinde; "Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek" Kurumun görev alanları arasında düzenlenmiştir.

9. 6701 sayılı Kanun'un "Başvurular" başlıklı 17'nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkralarında özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamında Kuruma bizzat başvuru yapabileceği belirtilmiştir.

10. 24/11/2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in "Ön incelemenin yapılması" başlıklı 48'inci maddesinin birinci fıkrasına göre: "Kuruma yapılan başvurular, inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulur ve sonucunda; a) Kurumun görev alanına girip girmediği, (...) yönlerinden incelenir."

11. Mezkûr Yönetmelik'in "Karar türleri" başlıklı 65'inci maddesi şöyledir:

"(1) Kurum, yapılan başvuru veya resen inceleme kapsamında yaptığı inceleme ve araştırma sonucunda incelenemezlik kararı, gerekçeli kabul edilmezlik kararı, gönderme kararı, ihlal kararı, idari yaptırım kararı, uzlaşma kararı, ret kararı ve karar verilmesine yer olmadığına dair karar verir."

12. Mezkûr Yönetmelik'in "Gerekçeli kabul edilmezlik kararı" başlıklı 67'nci maddesi şöyledir:

"(1) Ön inceleme aşamasında, başvurunun açıkça dayanaksız olup olmadığı, başvurunun hakkın kötüye kullanımını teşkil edip etmediği, ayrımcılık yasağı ihlalinin kaynaklanan bir zararın bulunup bulunmadığının tespiti açısından incelenebilirliğin esasla birlikte incelenmesi kararlaştırılan başvurulara ilişkin esas inceleme ve araştırma aşamasında söz konusu koşulları taşımayan başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir.

(2) Ön inceleme aşamasında incelenebilir bulunan ya da incelenebilirliği esasla birlikte incelenmesi ve araştırılması kararlaştırılan başvuruların 48'inci maddede belirtilen gerekli koşulları taşımadığının anlaşılması halinde de bu başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir."

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

13. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumunun amacı; insan onurunu temel alarak insan haklarının korunması ve geliştirilmesi, kişilerin eşit muamele görme hakkının güvence altına alınması, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada ayrımcılığın önlenmesi ile bu ilkeler doğrultusunda faaliyet göstermek, işkence ve kötü muameleyle etkin mücadele etmektir.

14. 6701 sayılı Kanun'un 9'uncu maddesinde; insan hakları ihlallerini resen incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek Kurumun görevleri arasında sayılmıştır.

15. Başvurunun esas incelemesi yapılmadan önce Kurumun, OPCAT hükümleri çerçevesinde ulusal

önleme mekanizması görevi açıklanmalı ve başvuru konusunun bu kapsamda kalıp kalmadığı değerlendirilmelidir.

16. 6701 sayılı Kanun'un genel gerekçesinde ulusal önleme mekanizması görevinin kapsamı; özgürlüklerinden mahrum bırakılan kişilerin alıkonuldukları ceza ve tutukevleri, kamplar, bakım merkezleri gibi yerlerde işkence ve kötü muamele vakalarının yaşanmaması amacıyla bu yerlere yönelik izleme, inceleme, denetleme, değerlendirme ve raporlama faaliyeti şeklinde açıklanmıştır.

17. OPCAT'in 19'uncu maddesi uyarınca ulusal önleme mekanizmaları; özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin işkence ve diğer zalimane, gayriinsanî veya küçültücü muamele veya cezaya karşı korunması amacı ile bu kişilere yönelik tutumu düzenli olarak izlemek, sonucunda hazırlanacak raporlarda özgürlüklerinden yoksun bırakılmış kişilere yönelik muamele ve koşulların iyileştirilmesi ve işkence ve diğer zalimane, gayriinsanî ya da onur kırıcı muamele ya da cezanın önlenmesi için Birleşmiş Milletlerin ilgili normlarını dikkate alarak ilgililere tavsiyelerde bulunmakla yetkilendirilmiştir.

18. Ulusal önleme mekanizmaları işkence ve kötü muamelenin önlenmesine yönelik proaktif çalışmalar yürütmektedir. Ulusal önleme mekanizması kapsamında alıkonulma yerlerine yapılan ziyaretlerin ana amacı, özgürlüğünden mahrum bırakılanlara yönelik muamele ve alıkonulma koşullarının izlenmesini ve raporlanmasını gerektirmektedir.

19. Başvuran; ziyaret süresinin yeterli olmadığını ve ziyaretçi sayısının dört kişi ile sınırlandırıldığını, görüşlerde ailesiyle aynı bankta oturmadığını, koğuştta kameraların bulunduğunu, ailesinin ikamet ettiği yere yakın bir ceza infaz kurumuna nakil taleplerinin reddedildiğini iddia etmektedir.

20. Başvuranın ziyaret süresinin yeterli olmadığı ve ziyaretçi sayısının dört kişi ile sınırlandırıldığı, görüşlerde ailesiyle aynı bankta oturmadığı iddialarına ilişkin olarak Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 8'inci maddesine göre; “(1) Herkes özel ve aile hayatına, konutuna ve yazışmasına saygı gösterilmesi hakkına sahiptir. (2) Bu hakkın kullanılmasına bir kamu makamının müdahalesi, ancak müdahalenin yasayla öngörölmüş ve demokratik bir toplumda ulusal güvenlik, kamu güvenliği, ülkenin ekonomik refahı, düzenin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için gerekli bir tedbir olması durumunda söz konusu olabilir.”

21. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine (AİHM) göre, hükümlü ve tutukluların hukuka uygun olarak özel ve aile hayatının sınırlandırılması cezaevinde tutulmanın kaçınılmaz ve doğal bir sonucudur. Öte yandan hükümlü ve tutukluların özel ve aile hayatına saygı gösterilmesi hakkı, cezaevi idaresinin hükümlü ve tutukluların ailesi ve yakınlarıyla temasını devam ettirecek önlemleri almasını zorunlu kılmaktadır (AİHM, *Messina/İtalya*, B. No: 25498/94, 28/12/2000, para. 61; *Vlasov/Rusya*, B. No: 78146/01, 12/6/2008, para. 123; *Kučera/Slovakya*, B. No: 48666/99, 17/7/2007, para. 127). Bununla beraber bu yükümlölük yerine getirilirken cezaevinde tutulmanın kaçınılmaz ve doğal sonuçlarının gözetilmesi gerekmektedir. Bu bağlamda kamu düzeni ve suç işlenmesinin önlenmesi ile özel hayata ve aile hayatına saygı gösterilmesi hakkı arasında adil bir denge sağlanmalıdır. Ancak cezaevinde bulunmanın doğal sonucu olarak idarenin tutuklu ve hükümlülerin özel ve aile hayatına müdahale konusunda takdir yetkisinin daha geniş olduğu gözetilmelidir (Anayasa Mahkemesi [AYM], *Mehmet Koray Eryaşa*, B. No: 2013/6693, 16/4/2015, para. 89).

22. AİHM, yaklaşık bir yıl boyunca ziyaretçi kabul etme hakkını kısıtlayan disiplin cezalarının verilmesine ilişkin önüne gelen bir başvuruyu AİHS'in 8'inci maddesi kapsamında incelemiştir (AİHM, *Gülmez/Türkiye*, B. No: 16330/02, 20/5/2008). AYM de verdiği bir kararda, başvuranın açık görüş hakkından yararlandırılmadığına ilişkin iddiasını aile hayatına saygı hakkı kapsamında incelemiştir (AYM, *E.A.*, B. No: 2017/16500, 6/11/2021).

23. 6701 sayılı Kanun'un 9'uncu maddesinde Kurumun görevleri sayılmış olup bu alanlar dışında genel insan hakları ihlali iddiaları kapsamında Kuruma başvuru inceleme yetkisi verilmemiştir. Başvurunun salt alıkonulma yerinden yapılmış olması ulusal önleme mekanizması görevi kapsamında incelenmesi için yeterli

bulunmamaktadır.

24. Yukarıda alıntı yapılan AİHM ve AYM kararları çerçevesinde, mahpusların aile bireyleri ve yakınlarıyla ceza infaz kurumunda açık ya da kapalı görüş yapmalarının ve bu görüşlere ilişkin sınırlamaların özel ve aile hayatına saygı hakkı kapsamında olduğu görülmektedir. Dolayısıyla başvuranın iddialarının işkence ve kötü muamele yasağı ihlaline yönelik olmadığı ve başvurunun özünün aile hayatına saygı hakkı kapsamında kaldığı değerlendirilmektedir. Bu doğrultuda, Kurumun ulusal önleme mekanizması görevi kapsamına girmediği değerlendirilen mezkûr iddianın Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in 48'inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ile mezkûr Yönetmelik'in 67'nci maddesi uyarınca kabul edilmez olduğu kanaatine varılmıştır.

25. Başvuranın barındırıldığı Kurumda kameraların bulunduğu iddiasına ilişkin olarak muhatap tarafından Kurumda elektronik güvenlik sisteminin bulunduğu, mahpusların bir araya geldiği ortak yaşam alanlarında ve havalandırma bahçelerinde kamera sisteminin mevcut olduğu, mahpusların kendi yaşam alanları olan banyo, tuvalet ve yatak odalarını izleyen bir kamera sisteminin bulunmadığı ifade edilmiştir.

26. Avrupa Konseyi Bakanlar Kurulu Komitesinin üye devletlere Avrupa Cezaevi Kuralları Hakkında 2006/2 No.lu Tavsiye Kararının "*Yerleştirme ve Barınma*" başlıklı 18'inci maddesinin onuncu fıkrasına göre; "*Bütün mahpusların kaldıkları yerler, onların kaçma ve kendilerine veya başkalarına zarar verme tehlikesine karşı asgari sınırlayıcı güvenlik düzenlemelerine uygun koşullarda olmalıdır.*"

27. 5275 sayılı Kanun'un "*Kapalı ceza infaz kurumları*" başlıklı 8'inci maddesinde; "*Kapalı ceza infaz kurumları, iç ve dış güvenlik görevlileri bulunan, firara karşı teknik, mekanik, elektronik veya fizikî engellerle donatılmış, oda ve koridor kapıları kapalı tutulan, ancak mevzuatın belirttiği hâllerde aynı oda dışındaki hükümlüler arasında ve dış çevre ile temasın olanaklı bulunduğu, yeterli düzeyde güvenlik sağlanmış ve hükümlünün gereksinimine göre bireysel, grup hâlinde veya toplu olarak iyileştirme yöntemlerinin uygulanabileceği tesislerdir.*" hükmü bulunmaktadır. Söz konusu hüküm gereği, kapalı ceza infaz kurumlarında elektronik güvenlik sistemi bulundurulmaktadır. Bunun bir sonucu olarak kapalı ceza infaz kurumlarına, mahpuslar ile personelin birbirine karşı davranışlarının kontrol altına alınabilmesi ve kötü muamelenin önlenmesi adına kamera sistemi kurulmaktadır.

28. Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetim, Dış Koruma, Hükümlü ve Tutukluların Sevk ve Nakiller ile Sağlık Hizmetlerinin Yürütülmesi Hakkında Protokol'ün "*Kurumların Teknik Donanımı*" başlıklı 15'inci maddesinin birinci fıkrasında; "*Yüksek güvenli ceza infaz kurumundan başlamak üzere, mevcut kapalı ceza infaz kurumlarının dış korumasındaki aydınlatma, kule, tel örgü, kafes tel, ihata duvarı, dinleme cihazı, kamera, nöbetçi kulübeleri, kapı ve pencere demirleri ve elektronik kontrol cihazları gibi fiziki noksanlıkların giderilmesi suretiyle, tünel kazılarak vuku bulacak firarları önlemek amacıyla, Adalet Bakanlığınca bütçe imkânları ölçüsünde gerekli tedbirler alınır. Adalet Bakanlığınca belirlenecek ceza infaz kurumlarında dinleme ve kamera sistemi kurulur.*" hükmüne yer verilmiştir.

29. Anılan hükümlere uygun olacak şekilde kapalı ceza infaz kurumlarında; ortak yaşam alanlarının kamera ile izlenmesi, oda ve koşullarda bulunan tuvalet ve banyolar ile yatılan ve kıyafet değiştirilen alanların ise kamera ile izlenmemesi ve kayda alınmaması gerekmektedir.

30. Başvuranın mezkûr iddiası muhatap Kurumun cevabi yazısı ve yukarıda yer verilen hükümlerle birlikte değerlendirildiğinde; ceza infaz kurumlarında tutulan kamera kayıtlarının, mahpuslar arasında meydana gelebilecek şiddet olaylarının önlenmesinde veya erken müdahale ile daha vahim boyutlara ulaşmadan sonlandırılmasında, yaşanması muhtemel olaylardan sonra delillerin tespitinde, mahpusların birbirleri üzerinde tahakküm kurmasının engellenmesinde önemli katkı sağladığı, proaktif amaçla kurulan kameraların önleyici bir

tedbir niteliğinde olduğu anlaşılmış olup muhatap tarafından hak ihlali gerçekleştirilmediği kanaatine varılmıştır.

31. Başvuranın nakil talebine ilişkin olarak Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumunun 2022/966 sayılı Kararı gereğince nakil talepli başvuruların kötü muamele yasağı kapsamına girmediği ve ulusal nleme mekanizması kapsamında incelenemeyeceği sonucuna varıldığından başvuranın nakil talebinin Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik 48'inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ile mezkûr Yönetmelik'in 67'nci maddesi uyarınca kabul edilmez olduğu değerlendirilmiştir.

32. Sonuç olarak ceza infaz kurumundaki tutulma koşulları bir bütün olarak değerlendirildiğinde yukarıda açıklanan nedenlerle başvurudaki iddialar kapsamında hak ihlalinin bulunmadığı kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

A. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞININ İHLAL EDİLMEDİĞİNE,

B. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,

22/8/2024 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Av. Alışan TİRİYAKİ
Daire Başkanı

e-imzalıdır

Dilek ERTÜRK
ye

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
ye

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
ye

e-imzalıdır

Yunus Emre KARAOSMANOĞLU
ye